

RAQUEL ALBIOL

Grup Municipal
d'ERC-EUiA

FEMINISME. LA TRANSFORMACIÓ NECESSÀRIA

Des dels seus inicis, el moviment feminista ha lluitat pels drets de les dones arreu del món. Aquesta lluita ha permès conquerir drets fonamentals i impulsar transformacions socials que han ampliat les llibertats de les dones.

Tots els passos que hem avançat en el camí de la igualtat no han estat un regal, sinó que han estat fruit de l'organització, de la mobilització, de la lluita i de la incidència política.

Tot i els avenços assolits, cal consolidar aquest camí davant d'una onada reaccionària que, sota el paraigua de l'extrema dreta, qüestiona consensos que semblaven indiscutibles. Banalitzar o negar les violències masclistes, posar en dubte el dret a l'avortament, difondre desinformació o odi, especialment a través de les xarxes socials, amb una incidència preocupant entre adolescents i joves ens ha de posar en alerta, i ens referma en la continuïtat de la defensa del feminisme com a eina per avançar en drets.

El patriarcat es reinventa i adopta noves formes amb el mateix discurs de sempre que obstaculitza la igualtat efectiva i real entre totes les persones. Les dones continuem assumint, de manera majoritària, les tasques de cures, sovint en condicions precàries i invisibilitzades, mentre persisteix la bretxa salarial. No hi ha justícia social sense una redistribució real del treball, de la riquesa i del poder.

Des del món local tenim una responsabilitat clara. Els ajuntaments som l'administració més propera a la ciutadania i, per tant, la primera trinxera contra les desigualtats.

Per això, més enllà de polítiques específiques, en l'àrea d'igualtat, cal aplicar una transversalitat real, integrant la perspectiva de gènere en totes les regidories, en tots els contractes públics, en totes les dades que recollim i **analitzem**; treballant amb estadístiques desagregades per sexe, per detectar desigualtats mesurables; i aplicant amb rigor les lleis de les quals, com a país, ens hem dotat, com la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes, o la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no discriminació.

Davant l'odi i el negacionisme, la resposta no pot ser la resignació: ha de ser més democràcia, més implicació social, més polítiques públiques valentes i més compromís institucional. Garantir els drets conquerits i continuar avançant per assolir-ne de nous és una responsabilitat col·lectiva. Només així podrem construir una societat justa, lliure i igualitària, on totes les persones visquin amb dignitat i respecte, sense exclusions ni discriminacions.

Perquè la meitat de la població no pot continuar esperant. Perquè la igualtat no és una concessió, és una obligació democràtica.

La lluita feminista és més viva, més diversa i més necessària que mai. La continuarem, amb força i determinació, des de les institucions i des del carrer.